

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010127
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415010127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Stieranka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.04.2016 v Dolnom Kubíne takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
B. G., nar. XX.XX.XXXX v N. L., trvale bytom F.
je vinný, že

dňa 07.07.2014 okolo 07:55 hod. viedol motorové vozidlo zn. L. E., ev. č. V. XXXAE po ceste od obce Malatiná v smere na obec Vyšný Kubín, až kým nebol v obci Vyšný Kubín pri križovatke cesty č. I/59 zastavený policajtmí KR PZ Žilina a takto konal napriek tomu, že mu bol rozhodnutím OR PZ Dolný Kubín č. ORPZ-DK-ODI2-P-32/2014 zo dňa 24.04.2014, právoplatným 27.05.2014, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, teda maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, čím spáchal

prečin „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.
a za to mu súd ukladá

podľa § 211 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov.
Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.
Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., ukladá obžalovanému súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu osemnásť mesiacov.
Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2014 zo dňa 09.06.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 17.12.2014 na Okresnom súde Dolný Kubín návrh na schválenie dohody o vine a treste (č.l. 73), ktorú uzavrel s obžalovaným dňa 17.12.2014 ohľadom skutku uvedeného vo výroku rozsudku. Okresný súd predložený návrh dohody o vine a treste odmietol (č.l. 85), pričom vzápätí podanú sťažnosť prokurátora Krajský súd v Žiline dňa 21.05.2015

zamietol (č.l. 93). Následne, dňa 06.07.2015 podal prokurátor v tej istej veci obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku. Keďže obžalovaný podal voči vydanému trestnému rozkazu (č.l. 124) odpor, okresný súd vykonal dňa 12.04.2016 hlavné pojednávanie, a následne vo veci rozhodol.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný (§ 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.) a na následne položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal „áno“. Súd preto takéto vyhlásenie obžalovaného prijal a nevykonával dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, ale vykonal už len dôkazy súvisiace s výrokom o treste (§ 257 ods. 8 Tr. por.), a to v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l. 177) vyslovil ľútosť nad spáchaním tohto činu. Poukázal na skutočnosť, že pracuje ako rušňovodič v Českej republike, pričom do práce chodí autom. Doterajší pobyt vo väzení v rámci výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2014 splnil sledovaný účel. Poukázal aj na skutočnosť, že v súčasnosti stavia rodinný dom. Uvedomuje si výhodu, ktorú má v dôsledku toho, že môže jazdiť na motorových vozidlách.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/199/2011 mal súd preukázané, že obžalovaný v r. 2011 opakovane zvädzal viacerých mladistvých chlapcov k nemravnému životu. Za to mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody a ochranné sexuologické liečenie, ktoré bolo vykonávané ambulantnou formou. Skúšobná doba v tejto veci odsúdenému plynula od 16.02.2012 do 15.02.2015. O tzv. premene podmieneného trestu zatiaľ nebolo rozhodnuté.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2014 mal súd preukázané, že obžalovaný počas plynutia skúšobnej doby vo veci predchádzajúceho odsúdenia opakovane páchal obdobnú trestnú činnosť voči ďalším dvom mladistvým chlapcom. Za to mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý začal vykonávať dňa 27.07.2015, pričom dňa 04.12.2015 bol z výkonu trestu podmienenčne prepustený.

Z pripojeného spisu OR PZ Dolný Kubín č. ORPZ-DK-ODI2-P-32/2014 je preukázané, že obžalovaný dňa 31.12.2013 podvečer spôsobil ako vodič motorového vozidla dopravnú nehodu, pričom z miesta nehody odišiel. Za to mu bola uložená pokuta a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá počas 12 mesiacov. Takto uložený zákaz činnosti obžalovanému plynul až od 27.05.2014, keďže pred skončením priestupkového konania mu vodičský preukaz nebol zadržaný.

Z lustrácií ohľadom doterajšieho správania sa a povesti obžalovaného mal súd preukázané, že tento bol v minulosti viackrát trestne stíhaný, avšak viaceré predchádzajúce odsúdenia sú už zahladené (č.l. 155 - 165). Obžalovaný je evidovaný aj ako páchatel množstva dopravných priestupkov (č.l. 147 - 153, 173 - 175). Zo správy zamestnávateľa (č.l. 59) v spojení s lustráciou Sociálnej poisťovne (č.l. 166 - 172) vyplýva, že obžalovaný je už od r. 2009 zamestnaný v Českej republike. Obžalovaný je slobodný a bezdetný.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

Pri rozhodovaní o vine súd vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, a preto v tomto smere nevykonával bližšie dokazovanie, ale konštatoval vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby. Také konanie obžalovaného (opísané v skutkovej vete podanej obžaloby) možno bez pochybností právne kvalifikovať ako úmyselný prečin „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Súd však napriek vyhláseniu obžalovaného o jeho vine skúmal závažnosť ním spáchaného činu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. (rozh. KS Žilina sp.zn. 3To/65/2013 - Jtk-5/14) a zistil, že táto nie je nepatrná. Aplikácia tzv. materiálneho korektívu v danom prípade nie je namieste, a to najmä s prihliadnutím na doterajší život páchatel'a a skutočnosť, že obžalovaný taký čin spáchal počas plynutia skúšobnej doby, t.j. ide o recidívne správanie sa.

Pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného súd vychádzal zo zásad platných pre ukládanie súhrnných trestov (§ 42 Tr. zák.), keďže teraz posudzovaný trestný čin obžalovaný spáchal v súbehu, t.j. skôr, než bol vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2014 obžalovanému doručený trestný rozkaz (29.10.2014), t.j. odsudzujúce rozhodnutie za iný prečin.

Okresný súd Dolný Kubín teda rozhodoval o uložení trestu obžalovanému nielen za teraz posudzovaný prečin „Marenie výkonu úradného rozhodnutia“ podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ale aj za ďalší prečin „Ohrozovanie mravnej výchovy mládeže“ podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zák. Okresný súd Dolný Kubín preto zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému za tento trestný čin spáchaný vo viacčinnom súbehu s teraz stíhaným prečinom.

Súd neupustil od uloženia súhrnného trestu ako záverečnej reči navrhoval prokurátor, ani neupustil od potrestania ako v záverečnej reči žiadal obhajca obžalovaného. Na upustenie od potrestania neboli splnené zákonom určené podmienky (§ 40 Tr. zák.). Rovnako súd neupustil ani od uloženia súhrnného

trestu (§ 44 Tr. zák.), keďže trest uložený obžalovanému vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2014 nemožno pokladať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri skúmaní ich existencie pritom vychádzal zo zásady, že na takú okolnosť možno prihliadať len vtedy, ak jej existenciu možno konštatovať pri všetkých zbiehajúcich trestných činoch (rozh. KS ZA sp.zn. 1To/17/2011 - č. Jtk-7/11).

Na strane obžalovaného možno konštatovať, že existuje len jedna poľahčujúca okolnosť, keďže obžalovaný sa k spáchaniu oboch trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval. Oproti tomu bola zistená existencia aj priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný už bol v minulosti odsúdený vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/199/2011 a toto odsúdenie nie je zahladené.

Vzhľadom na rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. neupravoval trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona za najprísnejší zo zbiehajúcich trestných činov (6 mes. až 5 r.) a uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Súd výkon tohto trestu podmiennečne neodložil, keďže tomu bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. Ak teda obžalovaný pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj počas skúšobnej doby (dokonca toho istého druhu) je zrejmé, že uloženie len podmiennečného trestu odňatia slobody nespĺnilo sledovaný účel trestu. Súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný pred spáchaním týchto zbiehajúcich trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Uloženie niektorého z tzv. alternatívnych trestov namiesto trestu odňatia slobody v danom prípade neprichádzalo do úvahy vzhľadom na podmienku uvedenú v § 42 ods. 2 druhá veta Tr. zák. Odhliadnuc od toho však treba uviesť, že uloženie takého trestu by bolo neadekvátne, vzhľadom na osobu obžalovaného a povahu spáchaných trestných činov. Nemožno prehliadať, že obžalovaný po predchádzajúcom podmiennečnom odsúdení v skúšobnej dobe pokračoval v páchaní prakticky rovnakej trestnej činnosti so sexuálnym motívom. Okresný súd preto uložil obžalovanému nepodmiennečný súhrnný trest odňatia slobody v rovnakej výmere, ako mu už bol uložený v zbiehajúcej veci, ktorý však zatiaľ nebol vykonaný v celom rozsahu.

Okrem toho však uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti spočívajúcej vo vedení motorových vozidiel. Práve absencia tohto druhu trestu bránila konštatovaniu, že trest uložený v zbiehajúcej veci bol dostatočný.

Uloženie takéhoto trestu je na mieste nielen kvôli tomu, že obžalovaný maril rozhodnutie, ktorým mu bola zakázaná práve takáto činnosť, čím prejavil nedostatok rešpektu voči rozhodnutiu orgánu verejnej správy, ale aj vzhľadom na skutočnosť, že pri páchaní zbiehajúcej trestnej činnosti využil vodičské oprávnenie na riadne uskutočnenie takého trestného činu.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2014 bolo o.i. preukázané, že obžalovaný mladistvých chlapcov opakovane privádzal na rôzne miesta činu svojím motorovým vozidlom, a následne ich vozidlom z miesta činu ako vodič aj odvážal. Motorové vozidlo bolo teda pre obžalovaného účinným prostriedkom na uskutočnenie a dokončenie vopred plánovaného trestného činu. Obžalovaný tým zneužil svoje oprávnenie vykonávať činnosť vodiča motorových vozidiel na páchanie trestnej činnosti a aj preto je pre riadne naplnenie účelu trestu potrebné uložiť mu aj takýto druh trestu (Rt-6/1980; ZSP č. 34/2000).

Pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu zákazu činnosti súd tiež prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. totiž treba aplikovať nielen pri ukladaní trestu odňatia slobody, ale pri ukladaní všetkých druhov trestov, u ktorých prichádza do úvahy určenie jeho výmery v istom rozpätí (trest zákazu činnosti, trest povinnej práce, peňažný trest, trest zákazu pobytu a trest vyhostenia). Vzhľadom na už vyššie spomínaný rovnovážny pomer priťažujúcich okolností súd uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby (1 až 10 rokov).

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.